

[Steen Folke]

det henstilles, at de foretager en række besparelser. Lærerforbruget skulle nedsættes ved en tilrettelæggelse af undervisningen på 8.-10. klassetrin i et samarbejde mellem flere skoler, sådan at der ikke blev for små hold. Specialundervisning skal kun sættes i værk, når den er helt gal. Skoledistrikterne skal omlægges, sådan at klassekvotienterne bliver tilpas store. Der skulle ikke mere være noget til hinder for, at man af økonomiske grunde foretager oprydning eller sammenlægning af bestående klasser. Alt sammen noget, som rammer og skader undervisningen.

Ansvar for de nævnte nedskæringer, som jo for 3 år skulle beløbe sig til 1,8 mia kr. og med et stigende beløb år for år, har man fint lagt ud til kommunerne. Men da kommunerne nu efter ministeriets opfattelse ikke flinkt nok gennemførte disse besparelser, kom der Gud hjælpe mig et nyt cirkulære i februar i år. Nu blev stokken taget frem. I den afsluttende paragraf i cirkulæret står der:

»Undervisningsministeriet vil nøje følge udviklingen i lærerskematimeforbruget pr. elev med henblik på, om der skulle vise sig behov for at fastsætte bindende rammer for forbruget.«

Det siger jo en hel del om rækkevidden af det kommunale selvstyre. Når forældrene i en kommune rejser kritik af nedskæringerne, kan kommunalpolitikkerne henvise til regeringen, og regeringen kan så, når der rejses kritik af den, henvise til, at vi har jo da heldigvis det kommunale selvstyre. Linjen er klar nok, men ansvar er der ingen der rigtig bryder sig om at tage.

Lad mig til sidst nævne nogle presserende opgaver.

For det første at få stoppet de bebudede nedskæringer og overført de ressourcer, der frigøres ved et faldende børnetal, til gavn for folkeskolen, bl. a. gennem lavere klassekvotienter.

For det andet at udbygge støtten til de svageste elever, herunder skabe mulighed for, at lærerne får tid til at tage sig af elever, som af forskellige grunde er i vanskeligheder.

For det tredje at indføre et mere hensigtsmæssigt pædagogisk system, der bl. a. indebærer mulighed for en tolærerordning.

For det fjerde at skabe mindre skoleenheder.

For det femte at reducere opsplittetheden i hverdagen ved tværfaglighed og ved mulig-

hed for større kontakt til det omgivende samfund.

Der er brug for væsentlige reformer. Folkeskolen er i krise i dag. Folkeskolen burde være folkets skole og ikke bare en foranstaltning for de meget tilpasningsduelige og til opbevaring for resten.

På vegne af SF og VS vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tager afstand fra statens foresøg på at tvinge kommunerne til at gennemføre en milliardbesparelse på lærerskematimeforbruget i folkeskolen, idet en sådan besparelse vil gå ud over undervisningen og forværre folkeskolens problemer.

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Hr. Steen Folke talte om »at intimidere lærere til at øve selvcensur«. Jeg vil gerne spørge hr. Steen Folke, om ikke også han fra denne talerstol må udøve selvcensur, i og med at både hr. Steen Folke og jeg må underkaste os forretningsordenen. Jeg vil gerne spørge, om ikke en hvilken som helst ansat både i det offentlige og i det private erhvervsliv må underkaste sig selvcensur, hvilket efter min terminologi betyder selvbeherskelse, hvilket betyder, at man ikke kan tillade sig alt, ikke kan bruge sit job til alt muligt, fordi der er regler, love, ansættelsesvilkår osv., som gør, at man nødvendigvis må udøve selvcensur.

Jeg vil gerne bede hr. Steen Folke definere forskellen på selvbeherskelse og selvcensur.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Jeg mener, fru Mimi Jakobsen skulle være en af de nærmeste til at forstå, hvad jeg taler om, og det er måske også derfor, hun føler sig foranlediget til at tage ordet. Det er jo ikke mindst centrum-demokraterne, der er